

„Soča“ izhaja vsak petek in velja po pošti prejemanja ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto 1.40
Pol leta 0.20
Četrt leta 1.10

Pri označenih se tako tudi za „poslanca“ se plačuje za navadno tiskopisno vrsto:

8 kr. če se tiska 1 krat
7 „ „ „ 2 „
6 „ „ „ 3 „

Za večje črke po prostoru.

SOČA

Posamezne številke se dobivajo po 8 kr. v tobakarnicah v gosposki ulici blizu „treh kron“, na starem trgu in v nauški ulici ter v Trstu, via Caserna, 3.

Dopisi naj se blagovoljno pošiljajo uredništvu „Soče“ v Gorici v Via Ascoli, 8, I., naročnina pa opravištvu „Soče“ Via della Croce št. 4. II.

Rokopisi se ne vračajo; dopisi naj se blagovoljno frankujejo. — Delalcem in drugim nepremožnim se naročnina zniža, ako se oglase pri opravištvu.

O volitvah.

Ako ostane pri tem, kar peročajo časniki, bomo imeli prvi mesec po novem letu volitve za deželni zbor goriški. Te volitve bodo velike važnosti, ker prihodnji deželni zbor in odbor goriški se bo moral vabiti v vedno bolj razvijajočim se narodnostnim načelom in ker bo moral razpravljati gmotna prasanja globokega pomena. Vsaka doba ima svoje težnje in svoja posebna znamenja. Našemu veku prihranjeno je bilo narodnostno prasanje, ki se je začelo reševati in se že dolgo rešuje, ki pa ni še rešeno. To prasanje zdi se na prvi pogled popolnoma novo, ali novo je bolj po obliki ali po zunanji podobi, v kateri se prikazuje, ko po notranjem svojem pomenu. V sebi drugega ne pomeni, ko to, kar se Rimci pravoslavci zaznamovali z besedama: sum cuique, to je: vsakemu svoje. Narodnostno načelo zahteva, naj se pusti vsakemu to, kar je dobil od narave, od matere, od svojih očetov po najozbiljših zvezah družinskega življenja. To naj se mu ne izruva, kakor plevel iz njive, ampak naj se mu pusti in naj se mu goji, kakor zlahna roža v lepi posodi. K narodnosti ne spada le narodni jezik, ampak tudi druga svojstva, ki so z narodom zrastena, narodne šege, noša, običaji, navade, vera, mišljenje, težnje, hrepenenje, nazori, način življenja. Tega naj se niklo brezozirno ne dotika, ampak če se pokaže kje kaka pomajkljivost, naj se previdno in polagoma odpravi, ali stvar naj ostane v svoji podlogi vedno tista. Izpeljanje te zadeve postaja vsak dan bolj siljena in ostaja vedno enako kočljiva; zato je treba pravih in celih mož, ki bodo navetvali in zahtevali, kako naj se narodnostno načelo izvršuje v javnem življenju: pri sodnji in uradih, v šolah in občinskih pisarnicah, v prometu in društvenem življenju. V to je potrebno, da ima poslanec razum dobrega srca tudi bister um, pogum in delalno moč, da se veliko trudi in uči, da ne zagazi v stvari visokega pomena.

Ker človek ne živi od idealov (mišljenih rečij), ampak od kruha, treba je, da poslanec tudi gmotne koristi svojih volilcev zastopa in povdarja. V to svrha mora poznati njih potrebe in njih moči ter mora znati preračunati, ali se more z danimi močmi v okoliščinah preračunati, katere bi kdo rad odpravil. Tako se bo prihodnjemu gorškemu zboru predlagalo, kakor se sploh in za gotovo govori, naj sklene, da se Sočin tok v ravnini v Furlanji zravnja, in naj naloži v ta namen deželi davek, da se delo izvrši, ki bo stalo po dosedanjem proračunu 800.000 gl. Poslanec bo torej moral znati preračunati, ali more dežela vrhu drugih stroškov še to veljkansko vsoto vkup spraviti; dalje bo moral imati pogum, da odločno v javni seji izreče svojo misel, ako pride do spoznanja, da takega bremena dežela ne more nositi, in da se ne dá ostrašiti, ako morebiti po strani kako oko nauj škili, ali pa ako se mu zunaj zbornice reče, da njegova osebna korist pri tem nič ne zgubi, ampak morebiti še pridobi. Na take okoliščine se poslanec ne sme ozirati, ampak mora svoje dobro prepričanje ohraniti, po njem ravnati, in gmotno korist svojih volilcev braniti.

Dušne in gmotne koristi dežele zahtevajo torej, da so poslanci inteligentni (zvedeni) možje, ki znajo misliti, govoriti, pisati, ki so zvesti svojemu prepričanju, deladni in taki, da si tudi od nasprotnika znajo pridobiti spoštovanje. Zbor takih poslancev potrebujemo v oči gled tega, kar nam prihodnost obečuje. Torej bodo volitve zares velike važnosti. — Ali se bodo pa tudi v resnici volili taki poslanci, kakoršne potrebujemo? Na volilcih je ležeče: ako hočejo volilci skrbeti za svojo korist, bodo volili take poslance, ako jim je pa bolj pri srcu korist poslancev, bodo volili druge. Časa je dovolj, predragi rojaki, da stvar premislite, da se med seboj posvetujete in da se pripravite za osodepolne volitve. Le toliko bodi rečeno, da srečen izid volitev je odvisen edino le od volilcev, katerim pa se bo treba najbrže bojevati proti mnogim nasprotnikom.

Tihotapstvo.

Iz tržaške okolice, 20. nov.

Skoraj bi rekel, da ni močnejšega nagiba, ki bi človeka spodbujal k neutrudljivemu delu in k nevarnim podvzetjem, kakor je skrb za vsakdanji živež in hrepenenje po razmeroma lahkem zaslužku ter hitrem in gotovem bogastvu. Res je, da mnogoteri žrtvujejo svojo moč in svoje premoženje, svoj trud in svoje življenje verskim, narodnim, znanstvenim, političnim, človekoljubnim namenom iz čiste ljubezni do teh svetinj človeškega roda, ali ti so redki in zato se pravišlavo kot cvet in najzlahnejši del človeštva, kot taki, do katerih morajo drugi, ki so za njimi ostali, le s spoštovanjem in čudenjem gledati. Skrb za vsakdanjo hrano je pa splošna, prevpije pogosto druge skrbi in dolžnosti ter zapelje človeka na krive poti, ker se ji človek preveč vda, tako da meri vse drugo: vero, narod, cesarja, znanstvo, domoljubne naprave le po dobičku, ki ga nesejo v gnotnem oziru, ali po časti, katero komu donajajo med brati. Slavohlepnost se nahaja v večji meri pri onih, ki svojo okolico z denarom, posestvom, znanjem nadkriljujejo; hrepenenje po denaru in blagu se pa nahaja več ali manj v vseh stanovih in v vseh krogih, pri omikancih in neomikancih, pri bogatih in abogih.

To brezmejno in neredno hrepenenje po novcih in posestvu zapeljalo je že na milijone in milijone ljudi, na tisoče in tisoče mogotcev k takim dejanjem, ki se pred sodnim stolom božjih zapovedij, človeške pameti in svetnih postav ne dajo zagovarjati. Nočemo omenjati krivičnih vojsk, ubojev, ropov, tatvin, nasilstev, sleparij, premaknenih mejnikov, ponarejenih bankovcev, popačenih pismen, krivih priseg in pričevanj, ker take reči imajo za nepošteno tudi oni, ki jih delajo. Obžalovati pa moramo, da se je prav pri nas na Primorskem vgujezdilo neko počenjanje, ki je na sebi slabo, državi škodljivo, bližnjemu krivično, dotičnikom in njih družinam pogubno, ki pa pri vsem tem med narodom ni v onem slabem imenu, ki ga po pravici zasluži. Menimo tihotapstvo.

V temi noči od 7. do 8. novembra t. l. je šlo 52 tihotapcev (kontrabantarjev) po Bregu blizu Trsta. Nesli so v dobro povezanih vrečah (žakljih) sladkorja in kave, katero so bili kupili v Trstu. Postava zahteva, da od blaga, ki se nese iz Trsta, se mora na tržaški meji plačati davek ali col. Vsled tega davka postane blago, ki se je kupilo v Trstu dober kup, za zunanje kraje dosti drago, ker od nekaterih vrst blaga se mora plačati petina in celo četrtina kupne cene kot davek ali col. Temu davku se hočejo nekateri izogibati in prenašajo blago skrivši čez mejo, kjer je potem prodajo po oni ceni, katero ima blago zunanje Trsta, ali pa tudi nekoliko bolji kup, pa zmiraj tako, da imajo pri tem svoj gmotni dobiček, ki je včasih vsaj na videz precej velik. V to vrsto ljudi spadalo je tudi omenjenih 52 tihotapcev.

Tihotapstvo samo na sebi zdi se nekaterim nedolžna reč, ali ako se pemišijo žalostni njegovi nasledki, se ne more tako milo soditi. — Država ne more delovati brez denara, ker brez denara ne more plačevati svojih mnogovrstnih uradnikov, ne more vzdrževati vojaštva, ne more ohraniti šol in drugih potrebnih in koristnih naprav. Ako bi vsi državljani tako delali, kakor tihotapci, bi bila država brez vse denarne moči, ker njene blagajnice se večinoma z davki polnijo. Tihotapci zavirajo torej državo, kolikor je v njih moči, v izpolnjevanji njenih dolžnostij in že tako ji škodujejo. — Ali država se ne more otrestiti tistih dolžnostij, katere ima do sebe in do svojih služabnikov, zato tirja tisti denar, ki ji ga odnesejo tihotapci, od drugih državljanov, katerim davke zviša, ker ne dobi carine ali cola v tisti visokosti, katero je preračunila. Tihotapci vračajo torej breme s svojih ramen na ramena sodržavljanov in to ni pravično, ker vsakdo mora nositi bremena v primeri z dobrotami in pravicami, katere uživa v državi.

Najhuja obsodba tihotapstva izvira pa iz obžalovanja vrednih nasledkov takega počenjanja za tihotapca, za njegovo družino in domačo občino, — Ti-

hotapec je v vednem strahu, miru ne pozna, še po noči v sanjah beži pred finančno stražo ter se potí pod odejo, kakor bi imel na sebi težke vroče kave in sladkorja. Ker nima miru, nima tudi skrbi za svoje posestvo in svojo družino; svoj notranji nemir gasi in tolaži pri kozareh vina ali žganja. Kar je prislužil, mora pognati, ker se boji, da zvejo zanj in da mu zaslužek odvzamejo. Med tom ostanejo njive neobdelane, otroci ne hodijo v šolo, žena joče in žaluje in ne vé kaj začeti. V hiši je prepir, preklinjanje, pohujševanje, sosed se nad družino zgredujejo. V nekaterih letih je vse pognano, mož je obnemogel, žena umrla, otroci razposajeni so že odrastli ter delajo občini težave in nečast. — Pošteni štacunarji v tistem kraju ne morejo izhajati, ker ljudstvo kupuje od tihotapcev, ki dajejo blago bolji kup. Ko se pa zvé in spriča, da je kdo od tihotapca kupil, se kaznuje tihotapec in kupovalec. Znani so nam slučajji, da so bogati kupčevalci morali prejenjati s trgovino, ker so kupovali od tihotapcev in so bili zaradi tega tako ostro kaznovani na premoženji, da niso mogli dalje kupčevati. Občinarji nimajo torej od tihotapstva nobenega dobička, pač pa pogosto veljkansko škodo.

Najhuja osoda zadane pa večkrat tihotapca samega, ker ga zasači finančna straža, ki ga ostro kaznuje, ali pa celo ustrelí, ako se ji noče vdati. Mnogi sicer ubežijo, ali mnogi tudi ostanejo na mestu ali pa se na begu ponesrečijo. — Tako se je zgodilo zgoraj omenjenim 52 tihotapcem. Ob 11. uri jih ustavi finančna straža nad Borštom ter ustrelí petkrat. Preplašeni začnejo bežati na vse strani. Prav na tistem mestu so pa visoke stene in globoki propadi. Dva sta padla v tako globino in sta koj mrtva ostala; tretjega ponosrečenca so neke družod dobili; eden je obvisel med skalovjem in grmovjem, kjer so vsega potolčenega našli, pa vendar še na pol živega. Drugi so zbežali, ali 14 jih drugi dan ni bilo še domov. Kraji, koder so tekali, so strašanski, in čuditi se je, da se niso vsi pobili. Pravijo, da so bili doma iz Golaca in Poljan.

V cerkvah se proti tihotapstvu uči, ali treba je, da tudi župani vzamejo stvar v roko, da odsvetujejo ljudstvu, naj ne kupuje od tihotapcev glede na velike kazni, katere mora plačati, ako se to zve; da odvažajo mladenčce in može od takega početja in da naznanijo take ljudi gosposki, ako beseda nič ne pomaga, ker občina ni dolžna gledati in molčati, kako se oblaki nad njo zbirajo, iz katerih bi znalo o svojem času treščiti, da se/cela občina strese, ampak dolžna je sama sebi, da si ohrani dobro ime, in da si ne naklada stroškov za otroke in ženo, katerih očeta in moža tihotapca so stražarji ustrelili, ali v prepad zapodili. Nравnost se mora v narodu buditi in živa ohraniti, ker če ona zgine, zgine tudi moč do poštenega dela in do slavnih činov.

Dopisi.

Iz Gorice, 19. novembra. Mnogo let je uže minulo, odkar smo žalostnega srca spremili do hladnega groba umrle ostanke značajnega, med omikanci in med prostim ljudstvom jako priljubljenega slovenskega boritelja, skrbnega očeta narodnih čitalnic, dr. Karola Lavriča. Vsaktero za narodno stvar vneto srce je živo občutilo neizmerno izgubo na narodnem polju, izgubo moža, kateri je celo svoje življenje daroval duševnemu in gmotnemu razvoju ubogega slovenskega naroda.

Naslednikov sveta dolžnost je, in ostane, ranjke boritelje tudi po smrti čestiti in spoštovati, kajti narod, ki zaslužne ranjke časti, časti sam sebe; kdor pa sam sebe ne spoštuje, pollaga je tujčevi peti.

Za tega delj se je koj po nenamisljivi izgubi ustanovil v Gorici poseben odbor, kateremu naloga je bila, da priskrbi dr. Lavriču spominček, ki bi bil dostojen njegovemu delovanju in njegovemu domoljubju.

Poziv na dobrotna srca tedanjih Slovencev ni ostal brezuspešen, kajti od blizu in od daleč doha-

jali so prostovoljni doneski. Z enim delom teh doneskov postavil se je ranjcemu začasen spominek na goriškem pokopališču, ostanek se je pa baje v kupčiji obrestonosno naložil.

Kaj je pa sedaj z ostankom početi? V kratkih letih bode goriško staro pokopališče popolnoma zapuščeno; tedaj se uobena živa duša Lavričevega groba ne bode spominjala; njegove kosti bodo pozabljene čakale ustajenja. Na starem pokopališču mu spominka ne moremo postaviti, ker je zaprto; na novo pokopališče se njegove kosti ne smejo prenesti, ker se ne ve, ali novo pokopališče ostane ali ne. Ne ostane torej drugega, ko to, da se mu spominek postavi v Tolminu ali pa v Ajdovščini, kjer je največ deloval. Ako bi pa rodoljubi ne bili zadovoljni z mrtvim spominkom in bi želeli živega, ki bi oznanjal slavo dr. Lavriču in ob enem koristil narodu, naj se ostanek obrne v kak dobrodelen namen, racimo za narodni dom ali v prid narodni šoli, za katero je ranjki veliko deloval. Na vsak način bi bilo prav, da odbor, ki je doneske nabiral, oživi in položi račun, da nabiro dopolni ter določi, kak spominek bi bil Lavriča najbolj vreden. Se vé, da pri tem bi se moral slišati v prvi vrsti glas dariteljev, ki so za spominek kaj darovali (Op. ured. Menimo, da najbolje je ostati pri prvem namenu, ako se darovatelji odločno ne izrečejo za drugega). XZ.

Iz Gorice, 24. nov. — Po dolgi suši prišel je majhen dežek, a prišel je z gromom. Dežek je majhen v primeri z veliko žejo, katero je zemlja trpela, in grom je bil, kar se sicer težko kedaj prigodi, tih, ali pretresal je bolj ko bobneči v har. V mislih imamo križce, katere so dobili zaslužni možje, in križe, ki tarejo one, ki križcev niso zaslužili. Koliko čakanja, koliko upa in strahu, koliko koprnjenja in sladkih sanj? in zdaj? zdaj vemo, kje smo.

Imena odlikovancev smo prinesli na drugem mestu. Najvišjo odliko v naši deželi dobil je deželni glavar, komturni križ Franc Jožefovega reda. Z njim je odlikovan tudi najmlajši odbornik, g. Gasser.

Na deželi je več odlikovanj. Veselimo se odlikovanj naših županov ter jim čestitamo, da so njih zasluge za narod priznane na najvišem mestu. Še posebej se veselimo, da je med odlikovanimi župan solkanski, ki se je pri potovanju cesarjevem pokazal značajnega moža. Njega posnemajte drugi župani, potem bote ponosni na križce presvetlega cesarja.

Duhovstvo ni dobilo nič razun tukajšnjega redovnika o. S. bel-na, prijerja vsmiljenih bratov, ki je dobil viteški križ Franc Jožefovegareda, dasi ni tajiti, da imajo nekateri starejši duhovniki lepe zasluge in da bi nekaterim mlajšim križec lepo stal. Toda sej ni še konec vseh dnij, žepridejo tudi oni na vrsto o svojem času. Dusedanja priznanja in odlikovanja naj bodo najboljšega vpliva za dotičnike, za občine, za deželo in celo državo.

Iz goriške okolice, 20. nov. Letos pobirajo v goriški okolici vžitniški davek od vina in mesa obrtniki t. j. krčmarji in mesarji sami. S tem so tudi neudi ožje družbe popolnoma zadovoljni; le italijanske vplačilne nakaznice marsikateremu kerčmarju niso dovoljne. Vse drugače bode prihodnje leto. Krčmarji okolice goriške so sicer hoteli tudi za prihodnje leto pogoditi se s finančnim erarjem in so hoteli zvikašno pogodno vsoto sprejeti; ali finančna direkcija je drugače obrnila. Pri dotičnem pogajanju ni bila namreč nadpolovica vžitniškemu davku podvrženih obrtnikov goriške okolice pričujoča; treba je bilo tedaj priskrbeti nadpolovico podpisov. Te so sicer priskrbeli, pa zastoj, ker finančna direkcija je vse kasneje podpise ovrгла, pogajanje zavrnila in je razpisala javno dražbo. Prihodnje leto bo torej najbrže pobiranje vžitniškega davka v rokah privatnega podvzetnika, ki bo na vse mogoče načine pritiskal na naše uboge, z davki že tako preobložene obrtnike. Tudi druga leta ni bila dan pogajanja nadpolovica obrtnikov pričujoča in vendar se je pogodba sklepala. Da je letos ta uzrok zadostoval zaprečiti navadno pogodbo, je čudno, in zdi se, da pravi uzrok mora biti kje drugod.

Iz Solkana, 22. novembra. V nedeljo, 19. nov. vršila se je pri nas redka slovesnost, namreč instalacija novega župnika, preč. g. Jan. Ev. Kolavčič-a. Skozi tri dni prej naznanjalo je slovesno zvonjenje to redko svečanost; v soboto in nedeljo teknovalo je z zvonjenjem tudi streljanje z močnarji. Nekaj pred 10. uro v nedeljo zbrala se je v farovži farna duhovščina (9 čl. gg. vikarjev); počastili so novega g. župnika tudi preč. g. vodja svetogorski, o. gvardijan s Kostanjevice in mirenski g. župnik. Od svetne strani bil je navzoč ko zastopnik vlade dvorni svetovalec baron Rechbach, sodnijski svetovalec pl. Gironcoli, veteranskemu goriškemu društvu načelnik vitez Catinelli, domači g. župan z 2 podžupanoma in cerkvena ključarja. Tudi „mali svet,“ tukajšnja šolska mladina pričepetala je do župnijskega poslopja. Točno ob 10. uri pomikala se je slovesna procesija iz farovža proti farni cerkvi, kjer je bila že zbrana mnogoštevilna mno-

žica. S poklicanjem sv. Duha začelo se je crkveno opravilo, katerega posebnost o tacih prilikah obstaja v predstavljanju novega župnika po instalatorji. Ta častni, važni posel je opravljal v. č. g. dekan goriškega kapiteljua, monsignor Franc Mercina. Po predstavljanju, mej katerim je v. č. g. instalator novemu g. župniku izročil mašne in evangelijske bukve in na posled še ključ do božje hišice, omečil mu je s primernimi besedami visoke oblast, ki jo s tem prevzema, in visoke dolžnosti, ki mu jih bode spolnovati. Novi g. župnik se je instalatorju s toplo besedo zahvalil ter ob enem zbrano množico, svoje verne ovčice, pozdravil. Z mogočnim glasom je obljubil, da hoče z zgledom dajati zveličavne nauke, v zgledu biti najboljša knjiga, da hoče vsem vse postati, na močno palico, namreč na križ Kristusov, se naslanjati, itd. Nekaterim gg. se je ta nagovor župnikov zdel odveč. Nam pa se zdi, da je g. župnik v to imel s v o j posebni uzrok. Za tem sledila je sv. maša. Cerkevna slovesnost se je končala z blagoslovom in z zahvalno pesnjo.

Potem je novi g. župnik svojim gostom postregel z izbornim obedom, med katerim se se vrstile napitnice in lepe pesmi domačih pevcev, ki so bili tudi crkveno petje oskrbeli.

Še dveh rečij mi je omeniti. Prva bodi tukajšnjemu starešinstvu v čast rečena. Občinsko zastopništvo počastilo se je s tem, da se je dalo pri tej svečanosti zastopat po g. županu in 2 podžupanah, dasi je prej bilo toliko „romovša.“ S tem je spricalo, da želi imeti mir.

Druge stvari pa ne morem takó pohvalno omeniti, dasi nimam namena koga žaliti. In to omenjam, da bi ne rekel kedó, da ne z nam drugega, nego hvalliti. V „canon-u missae“ stoji na prvem mestu ime papeževo, na drugem škofovo in na tretjem (vsled posebne privilegija do avstrijskih vladarjev) cesarjevo. Ta je „ordo“ našega abc. Tega držimo se v cerkvi in tudi izven cerkve. In ko smo vestno in natanko ta red zvršili, potem zna priti kedó drugi, n. pr. kakaka ekscelencija na vrsto. To bodi naše načelo. Svet se dandanes svojih načel trdno drži ter ne odstopi od njih; mi jih popuščamo, a s tem se ne častimo. Bodimo možje!

Iz Solkana, 19. nov. — (Št. Klemenčič f. Čitalnica.) *) Dasi je pozao, vendar ne morem molčati, da bi tudi iz našega kraja ne izrekel obžalovanja po zgubi našega ranj. Klemenčiča. Saj je bil on naš domačin in vedno zvesti domoljub. Ranjki je veliko žrtvoval za narodno stvar; bil je prvi ustanovitelj in do zadnjega zdihljeja zvest ud naše čitalnice. Zato pa mu je položila na prerani grob venec z narodnim trakovi z napisom: „Solkaska čitalnica svoje mu ustanovitelju in udu.“ Tudi naše županstvo mu je kot svojemu nekdanjemu marljivemu tajniku poklonilo venec. Škoda, da nam ga je neusmiljena smrt tako zgodaj pokosila; naj mu ostane med nami večer spomin, in njegov ostali sinek naj bi dobil prav dobrega oskrbnika.

Naša čitalnica se ni že dolgo z nobeno veselico oglasila; treba, da se zdaj v zimskem času odbor, kakor tudi društveniki, malo ogrejejo, da vsi skupaj ne omrznemo. —št.

Iz Šebrelj, 20. nov. V četrtek, 16. nov. zjutraj ob 9 $\frac{1}{2}$ je treščilo v zvonik farne cerkve. Strela je šinila po strelovodu blizu do tal. Tu se je razkropila. Nekaj je šine v cerkev, prevrta zidovje in potrupi mnogo šip; nekaj je pa švigne skoz zidano crkveno ograjo, katero je na 2 mestih porušila, do 50 korakov daleč v vas, obišče med potjo 3 hleve, ubije 3 krave in 1 prašiča ter mahne skozi županovo hišo v njegov hlev, kjer konča še 1 vola in 1 prašiča.

Razun ubite živine in mnogo potrujenih šip, pa še več vžigete strahu ni posebne škode. Ljudem je strela na življenju prizanesla, samo staro županovo mater, ki je sešla na stopnicah, je hudo k tlem potisnila in ji nekoliko obleke osmodila. Gorje pa nam, ko bi bila strela še vžgala in bi bilo začelo goret h kratki na 6 krajih. Gorenje vasi Šebreljske bi bilo malo več ostalo.

Dostavek uredništva. Poglejte, ali je strelovod dobro postavljen in ali ni poškodovan. Dober strelovod bi ne smel nikoli kaj takega pripustiti, kar se je pri vas zgodilo. Morebiti je strelovod pri zemlji zarujeval ali pa je le malo v zemljo napeljan ali pa je napeljan na skalo. Strelovod mora biti toliko v zemlji, da pride do vlage, najbolje do kakega vodnjaka, vode ali sploh vlažne zemlje.

Iz Ljubljane 22. nov. Kakor je znano priborili smo si letos Slovenci večino v našem mestnem starešinstvu, ki si je potem tudi izvolilo slovenskega župana. Ali naša večina je bila le majhna, imeli smo namreč 16 odbornikov, in ko je jeden od teh odstopil, samo še 15, nasi nasprotniki nemškutarji pa 12. Da more starešinstvo veljavno sklepati, mora biti v

*) Popis instalacije smo morali opustiti, ker se nahaja že v drugem dopisu iz Solkana, Ur.

seji najmenj 16 odbornikov, a teh, kakor smo rekli, slovenska narodna večina zdaj nema, zato vse sklepanje visi o milosti nemškutarjski. Ako ne pride nobeden nemškutar, zbor ne more sklepati, če bi tudi prišli vsi naši. Zadnja seja je bila napovedana v 18. t. m., a prišel res ni nobeden od nasprotne stranke, če tudi so bile važne stvari namenjene v obravnavo. Nekateri mislijo, da jih prav zato ni bilo, ker so bile imenitne stvari na dnevnem redu. Izostali so po dogovoru, in kakor gre glas, ne bode jih tudi v sejo, ki je zdaj oglašena za 24. t. m. in sploh v nobeno več. Mej drugim ima se tudi potrditi račun lauskega leta, ko so še oni gospodarili, a po mestu se pogovarja, da imajo glede tega gospodarstva nemškutarji na vesti marsikaj, o čemer ne bi radi slišali sodbe narodnih zastopnikov. To in še mnogo drugega bi radi zaprečili, ali vsaj zavlekli. Ako je to res, potem je to njih početje jako nespametno, ker mesto brez starešinstva biti ne more, in prej ali poznej mora vse na dan in na videž. Ako nemškutarjev res več ne bode v sejo, potem mora vlada starešinstvo razpustiti in nove volitve razpisati. Kdo bode pa v teh prenegal, o tem so si menda tudi naši nasprotniki na čistem. Nam je to prav, mi moremo le pridobiti. In to se mora tudi zgoditi, da se jedenkrat rešimo tega vednege kolebanja in te negotovosti.

V tukajšnji ces. fabriki za tobak dela na stotine mladega ženstva, ki je v odgoji z večine zanemarjeno in se v šoli ni nič ali pa prav malo učilo. Teh rev se je zdaj usmilila katoliška družba za Kranjsko ter jim ja osnovala šolo, v kateri se bodo o četrtkih in nedeljah poučevale v veronauku, v branji, pisanji v računstvu in v ročnih delih. Šola se je uže začela in se pridno obiskuje. Katoliška družba si je s tem pridobila velike zasluge. Bog daj obiliga sadu!

Nedavno je naš prem. knez in škof Pogačar blagoslovil novo zidano deško sirotišče, katero oskrbuje družba sv. Vincenca. Nje predsednik velečastni g. kanonik dr. Gogala ima za ta zavod največ zaslug.

Politični pregled.

Posebno važnih novic ta teden nemamo. Na Dunaji je dobila ustavoverna stranka tako zausnico, kakoršne v imenovanem mestu še nikdar poprej. Četvorica državnih poslancev notranjega dunajskega mesta dr. Kuranda, dr. Hoffer, dr. Jaques in predsednik zloglasnega „schulverein-a“ dr. Weitlof je sklicala vsacemu pristopen ljudski shod. Ako bi se bil pokazal izid tega shoda za strauko dovoljen, bi bili njeni listi saj do odprtja državnega zbora v svet trobili, da je celo dunajsko mesto na njih strani. Toda Dunajčani so menda že sprevideli, kakošni so njihovi zastopniki. Prišlo je razen krivonosov toliko neodvisnih meščanov k onemu shodu, da so imenovani poslanci, ko so kritični položaj zapazili, polaganje računa o njih delovanju odpovedali. To je pa dalo povod, da jim je zbrano ljudstvo povedalo, kar jim gre.

Po današnjih poročilih je sklican državni zbor 5. dec.; predsednik zbora dr. Smolka je že prišel na Dunaj ter prevzel vodstvo predsedniških opravil.

Deželni zbor tirolski je začel 22. t. m. svoje poslovanje. Deželni glavar je v daljšem govoru izrekel najprej zahvalo cesarju, vojski, žendarmariji in drugim, ki so prvi nesrečnim Tirolcem na pomoč prihiteli. Namestnik pa je izrekel nado, da dežela ne bode zaradi teh nesreč obupala, obljubil je vladno podporo in objavil svoje prepričanje, da se bodo rane s pomočjo in sodelovanjem vseh činiteljev pod varstvom našega blagodušnega cesarja zacelile.

Dunajska „Wiener Zeitung“ objavlja zakon o poštnih hranilnicah, o katerih bode „Soča“ ob svojem času kaj več povedala.

Italijanski kralj je odprl 22. t. m. v navzočnosti cele kraljeve družine italijanski parlament v Rimu. Po pozdravu novovoljenih poslancev izjavlja v prestolnem govoru prepričanje, da je ljudstvo italijansko za svobodo zrelo. Pravi, da bode mogoče v novi dobi državnega zbora večjo pozornost upravnim zadevam posvetiti, ker so se razlike gledé prepričanja in mislij poslancev zdatno zmanjšale, omenja pohvalno delovanje v prejšnji zborovi dobi, pravi, da so razmere z vsemi vladami izvrstne in sklepa, da ne bode poslancev nobena notranja niti zunanja sila motila v razpravljanju in reševanju socialnih vprašanj

Ruski minister zunanjih zadev pl. Giers mudil se je v nedeljo v Varzinu pri Bismarku. Obiskal bode tudi avstrijskega ministra zunanjih zadev Kalnoky-ja. Vse to se tolmači kot znamenje trajnega miru, kar iz srca želimo.

Črnogorski knez je dobil od našega cesarja dva lepa konja v dar, iz česar je sklepati, da so naše razmere s Črnogoro povoljnije, nego jih dunajski in ogrski časniki slikajo.

Tudi Francoska spreviduje potrebo, da se preustroji vojaštvo, ter se na vso moč pripravlja za ravs in kavs, ki bode prej ali pozlej med njo in Nemčijo gotovo nastal.

Domače stvari.

Odlikovanja vsled cesarjevega popotovanja. Najvišje priznanje so dobili: vitez Viljem Ritter-Zahony v Gorici; goriški mestni župan dr. Jožef Maurovič; načelnik drugega primorskega veteranskega društva Karol vitez Catinelli. — Komturni križ Franc Jožefovega reda: celovski župan in namestnik deželnega glavarja na Koroškem Gabriel vitez Jessernigg; goriški deželni glavar Alojzij dr. Pajer — Red železne krone tretje vrste: načelnik trgovinske in obrtniške zbornice v Celovcu Hillinger; deželni šolski svetovalec in semeniški vodja v Celovcu dr. Müller; fabriški vlastnik v Celovcu vitez Moro; veliki obrtnik v Gorici Evgen baron Ritter-Zahony. — Viteški križ Franc Jožefovega reda: župan v Valle Bembo; rovinjski župan dr. Compitelli; deželni odbornik v Gorici Ivan Gasser; dekan pri sv. Mohorju dr. Levičnik; kanalski župan Franc Malnič; župan v Fari dr. Porenta; župan v Trbižu Schnableger; prior bolnišnice usmiljenih bratov v Gorici dr. Ivan Sobel; župan v Trzihu Trevisan; župnik v Isoli Zamarin. — Zlati križ za zasluge skrono: deželni poslanec in župan bolški Matija Jonko; deželni poslanec v Gorici Andrej Kocijančič; davkar v Bolcu Franc Vittori. — Zlati križ za zasluge: župan v Rudi Dominik Donda; posestnik v Skriljah Anton Faveti; posestnik v Plavih Andrej Konjedic; župan v Brinji Matevž Kadernaro; posestnik v Ravnah Ivan Kofol; župan v Črnicah Franc Leban; župan v Solkanu Anton Mozetic; župan v Jelšanah Boštjan Pip; — Srebrni križ za zasluge skrono: župan v Gojačah Silvester Cigoj; župan na Banjšici sv. Duha Jožef Kumar; poverjenik pri sv. Roku v Gorici Peter Laščak; nadučitelj v Komnu Anton Leban.

Odlikovanja vsled tržaške razstave. Veliki trgovec v Trstu Karol Rittmeyer je povišan v baronski stan. — Vplemenitjena sta: deželni in državni poslanec Josip Burgstaller in tržaški trgovec Ivan Albori. — Red železne krone druge vrste je dobil: načelnik trgovinske in obrtniške zbornice Karol Reineit. — Zvezdoh komturnemu križu Franc Jožefovega reda je prejel: tržaški bankir C. Marco vitez Morpurgo-Nilma. Komturni križ Franc Jožefovega reda sta dobila: načelnik c. k. pomorske oblasti v Trstu dr. August Alber vitez Glanstätten; tržaški župan dr. Richard Bazzoni. — Red železne krone tretje vrste: odvetnik dr. Anton de Volpi v Trstu in državni poslanec Ivan Vucetich pl. Bielic. —

Občinski svet goriški imel je 14. t. m. javno sejo, v kateri se je sprjel proračun za prihodnje leto. Dohodki so preračunjeni na 169.881 gld., stroški pa na 169.513.; tedaj bi morale ostati konec leta čistih dohodkov 368 gld. Dohodkom je prislo v prid tudi posojilo zaradi dolgov prejšnjih let; užitinski davek se je povišal pri pivu in za vode, ki teče v privatne hiše, bodo plačevali 15 odstotkov več, ko do zdaj. Stroški so se zmanjšali pri upravi: sedanji župan je pustil mestu kakih 200 gld., ki mu gredo za peresa, papir in druge majhne stroške. Stavbeni odsek se je odpravil in njegov predsednik inženir dr. Bridiga je dobil stalni pokoj. Mestnim godcem se je odločila odškodnina za poskušnje v godbi 1000 gld., in ne 2000, kakor lani. Pri otročjih vrtih so zbrsali 1690 gld.; sploh so preračunili skoraj 10 tisoč gld. stroškov manj, ko lani. Na papirji presegajo dohodki stroške; zdaj manjka le še to, da bi jih presegali tudi v dejanju. Tega pa ni pričakovati, ker vsako leto pridejo kake neprevidene potrebe in nesrečne pokopališče bi znalo že letos prouzročiti velike stroške, kateri niso stavljeni v proračun. Med stroški se nahaja tudi vsota 300 gld. kot najemščina za prostor, v katerem imajo godbeno šolo in vaje, med tem ko velika občinska dvorana, ki bi mogla v to služiti, večinoma prazna stoji. Nasvete varčnega gospodarstva je že v prejšnjih letih g. Marzini pogosto stavljali, pa ni mogel prodreti z njimi proti večini, ki mu je bila

nasprotna. Zdaj so vendar začeli spoznavati tudi občinski očetje, da mesto nima toliko denara in premoženja, da bi si moglo napraviti vse, kar je lepo in koristno, ampak da mora biti včasih tudi s tem zadovoljno, kar je potrebno. Naj bi se ta duh v mestnem zastopu ohranil in pomnožil, potem bi prišla tudi Gorica do srečnejših danj v denarnem oziru.

Goriško pokopališče je bilo po poročilu tukajšnjega političnega lista v sredo 14. t. m. tako poplavljen, da duhovnik, ki je spremljal mrliča do groba, ni mogel priti do mesta, kjer bi se bil moral ustopiti. Voda je tekla skozi vhodna vrata v potoku; celo pokopališče je bilo podobno močvirju z jezera. Kaj takega ni bilo nikoli viditi na staremu pokopališču, zato kdor more, se dá drugod zunaj Gorice pokopati. Pred nekaterimi dnevi so preiskovali nekateri zdravniki pokopališče in so rekli, da bo dobro, če se zemlja zboljša. Tako sem tudi jaz govoril ranjki materi, ko mi je ponujala močnika, da bi bil dober, ako bi bil obeljen. Ali s čem obeliti, ko nismo imeli masla? Kje se dobi maslo, s katerim bi se goriško pokopališče zboljšalo? In ako se dobi, kako ga kupi Gorica, ki je postala tako uboga? In če ga vendar kupi, ali ne bo stalo maslo več, kakor novo pokopališče, katero smo opisali v št. 45. „Soče“? Če pa stane več, kaj bo z varčnim gospodarstvom, katero mislijo v mestu vpeljati?

Slovenska goriška čitalnica priredi dne 25. novembra 1882. v društveni dvorani v hiši pl. Stabile-ja na Travniku plesno zabavo, pri kateri bode svirala vojaška godba tukajšnjega polka nadvojvoda Leopold št. 53. Neudom ni dovoljen vhod brez vstopnice. Vstopnice se bodo oddajale dne 22. in 23. t. m. popoldne ob 4. uri v društvenih prostorih. Začetek ob 8. uri zvečer. Pozneje, pred novim letom, napravi pa veselico s petjem, godbo in igro.

Št. Klemenčičevemu otroku Milanu imenovan je oskrbnik Konrad pl. Fabris, veleposestnik in župan števerjanski. Mislimo, da tudi oče bi bil težko izbral svojemu sinu boljšega varuha, kakor je ta.

Odbor podpornega društva je sklenil nabirati radodarne doneske za napravo društvene zastave. V mestu bo nabiral odbornik g. Vuga, ki je dobil od odbora v ta namen posebno kužnico. Na deželo se bodo rodoljubom pošiljala tiskana vabila.

Imenovanja. G. Jettmar, glavarjev namestnik v Volovskem v Istri, imenovan je za c. k. okrajnega glavarja na Primorskem; g. Schaffenhauer pa za namestnišnega tajnika tudi na Primorskem.

Nj. prevzv. grof Coronini pojasnil je v seji centralne komisije za vrvanje zemljiškega davka 22. t. m., da Goriško je z davki preobloženo. Pregled prejšnjih in sedanjih davkov ter izjavo Coroninijevo prinesemo prihodnjic, ker nam je za ta list prepozno došla.

Tržaški občinski zbor je sklenil v seji 16. t. m., da prepusti državi brezplačno ves občinski svet, po katerem ima peljati železnica Herpelje — Kozina in na katerem bo stala zvezna postaja sedanje in nove železnice.

O bolški farni cerkvi smo dobili dopis, ki toži, da cerkev je slabo krita, da nova kosinarska streha pušča na več mestih, tako da pride voda med les, na strop in celo pod strop v cerkvi, na katerem se vidijo ob dežji in po dežji različni madeži. Streha, pravi dopis, od vlade ni še pohvaljena (kolavdirana) in prav bi bilo, da se napake popravijo, predno se delo potrdi.

V Bolcu je praznovala veteranska podružnica v nedeljo, 19. t. m., god Njenega Veličanstva presvetle cesarice, ki je bila zastavi botra, in ob enem tretjo obletnico svojega ustanovljenja. Ob 10. uri je častni veteran monsignor Kumar imel slovesno sv. mašo, pri kateri so bili nazoči razun veteranov župan g. Matija Jonko, mnogo odbornikov in pobožno ljudstvo bolško, kakor ob drugih nedeljah. Popoldne so imeli veterani svoj shod v Skočirjevi gostilni, kjer je podružnični načelnik g. Vittori poročal o preteklem društvenem letu. Udov šteje podružnica 126; podpore je razdelila 58 gld. Razun tega je dobil en ud od Nj. Vel. presvetl. cesarja v dar 10 cekinov in drug ud od Njegove c. k. visokosti nadvojvode Albrehta 5 cekinov.

Goriško pevsko društvo („Gesang-Verein“) je bilo naznanilo letošnji občni zbor na 20. t. m. Ker se ni bila zbrala potrebna tretjina društvenikov, zbor ni mogel sklepati; zato je sklican občni zbor v drugo na 27. t. m. ob 8. uri zvečer. Volil se bo novi odbor, katerega smejo nenazočji po listkih voliti.

V Števerjanu v B. dih so prenesli in popravili v domači cerkvi stranska altarja ter so kupili nov kip (statuvo) Matere božje lurske, ki bo prihodnje nedeljo slovesno blagoslovljen.

Predsednik II. primorskega veteranskega društva, upokojeni major vitez Catinelli, naznanja veteranom društvenikom, da je N. Vel. presvetla cesarica milostljivo vzela na znanje voščila, katere jej je bilo izrazilo imenovano društvo za njen god.

Vodja Fr. Povše bo govoril prihodnje nedeljo, 26. t. m. ob 7. uri zvečer v goriškem podpornem društvu o ponarejanju in pačnji vina ter bo besedo tudi s skušnjo potrjeval. Ker je predmet važen in zgovornost g. vodje znana, pričakovati je obilnega udeležanja od strani društvenikov in njih družin.

Goriško gledališče je bilo 19. t. m., na godovni dan naše presvetle cesarice, na mestne stroške razsvetljeno. Nekateri so pričakovali, da se pri tej priložnosti zaigra tudi cesarska himna, kar se pa ni zgodilo.

O solkanski slovesnosti od zadnje nedelje se nam priše: Na oltarju se je mnogo govorilo o cesarici, cesarji, Depretisu (pod imenom ekscelence), Rechbachu; za temi še le se je črhnilo nekaj o papeži in nadškofu. Pri obedu pa zadnjih nihče ni omenil niti z besedico.

Preč. g. Filip Kramar, župnik v Dornbergu, poslal nam je 5 gld. nabranih kot miloščina v cerkvi za poškodovance v Tirolu in na Koroškem. Znesek smo izročili tukajšnjemu c. k. okrajnemu glavarstvu.

Dr. Tonkli, naš državni poslanec in ud avstrijske delegacije, vrnil so je te dni iz Budapešta domov. Reči moramo, da nas je častno zastopal, ker redko se prigodi, da bi imel zaštopnik tako male dežele, kakor je naša, toliko častnih in važnih poslov v delegaciji, kakor naš Tonkli pri letošnjem zasedanju. Voljen je bil v finančni in verificijski odsek, za zapisničarja v zbornici in v imenovanih odsekih ter za poročevalca v pomorskih zadevah. Ustavovorni listi so se iz začetka njemu in dr. Fandliku kot novima poročevalcema rugali; ko so pa videli, da delo jima gre gladko od rok in da se njih nasveti brez premembe sprejemajo, so obmolknili. Cosar je izrazil delegaciji svojo najvišjo zahvalo in zadovoljnost za hitro in mirno delovanje; kar se drugače ni tako lahko zgodilo. Grof Taaffe stoji vsled tega bolj trdno, ko prej.

Gjuro Dáničić, jeden prvih slovanskih in brez dvojbe prvi jugoslovanski jezikoslovec, umrl je 16. t. m. v Zagrebu. Porodil se je l. 1825. v Novem Sadu. S prva je bil jurist, a ko se je na Dunaji seznanil z Vukom Karadžićem in z našim Miklošičem, pridobila sta ga ta dva za jezikoslovca, kateremu je potem posvetil vse svoje življenje. Nekaj časa je bil profesor na vseučilišču v Belem gradu, a ker je prišel v neko nasprotje z ministrom, odstopil je prostovoljno in šel na biskupa Strossmayerja poziv v Zagreb, kjer se je takrat ustanovila jugoslovanska akademija, ki ga je jednoglasno izvolila za svojega tajnika. Pozneje se je zopet udal želji srbskega kneza Milana, ki ga je želel imeti v Belemgradu na prejšnjem mestu. Ko pa je jugosl. akademija sklenila izdajati veliki hrvatsko srbski rečnik (besednjak), dovolil mu je srbski knez, sedanji kralj Milan, na Strossmayerjevo prošnjo dopust takó dolgo, da dovrši to velikansko delo, kakeršnega morebiti do zdaj nema nobeno drugo slovansko narečje.

Tedaj se je v drugič preselil v Zagreb ter je noč in dan delal na rečniku, ki je najzgovornejša priča njegovega znanja in delavnosti. Zalibog da mu je prerana smrt ustavila delo, ko je bilo komaj dobro prišlo. Izguba je toliko večja, ker se vsaj z zdaj ne dá nadomestiti. Ni ga učenjaka, ki bi mu bil vreden nastopnik. Dáničić pa ni bil samo suhoparen učenjak, temveč bil je srečna spona med srbstvom in hrvatstvom. Zatorej mu ostane na jednej in drugej strani slavno ime, dokler bode kaj hrvatskega in srbskega naroda.

Truplo pokojnikovo, kateremu je Zagreb pripravljalo veličasten sprevod, prepeljalo se je na srbskega kralja željo v Belgrad, kjer bode počivalo. Ves Zagreb in poslanstva bližnjih hrvatskih mest in društev sproveli so truplo na kolodvor ter s tem pokojniku skazali zadnjo čast.

Peš polk št. 97. Vsled preustrojenja armade se bode za naprej 22. peš polk, kateri je nabiral do sedaj novince iz Dalmacije in s Primorja, le po Dalmatincih dopolnjeval. Iz mladenčev primorskih in deloma kranjskih se pa ustanovi nov peš polk št. 97. Za poveljnika tega pešpolka je imenovan Hrvat obrist Josip Nemečić vitez Bihacgraški. Trije bataljoni tega pešpolka in štab ostanejo v Pulji, eden pa v Trstu.

Listnica uredništva. Listek o krajnih kronikah je že stavljen; a morali smo ga odložiti zaradi obilnega gradiva. — G. dopisniku iz Tolmina: pride prihodnjic; — iz Kanala; smo morali odložiti. — Sploh prosimo č. g. dopisnike, naj oprostijo, ako ne moremo poslanih sestavkov koj objaviti ali kako porabiti.

Naznanilo.

Vljudno podpisani si šteje v čast naznaniti slavnemu občinstvu, da je začetkom t. m. odprl novo gostilno „pri solneu“ („al Sole“) za mesnicami, pod kosarno, ter obeta, da bo stregel z dobro jedjo in pijačo v čeduih prostorih po jako nizki ceni. Priporočuje se torej slavnemu občinstvu, posebno častiti duhovščini, učiteljem, županom in drugim gostom z dežele, da ga obilno obiskuje.

Tone Jeretič.

Bergerjevo medicinsko MILO IZ SMOLE (THEERSEIFE).

Priporočeno po medic. strokovnjakih, rabi se skoro v vseh evropskih državah s sijajnim uspehom proti vsakovrstni nečistosti na polti,

posebno proti kroničnim in luskinastim lišajem, hramam, nalezljivim hramam, proti rudečemu nosu, ozebljimi, potenju nog, prhljaju na glavi in bradi. — Bergerjevo milo iz smole ima 400% smole iz lesa, n se bistveno razločuje od vseh drugih smol, ki se prodajajo. — Da se prekanjanju izogneš, zahtevaj določeno Bergerjevo milo iz smole in glej na znani zavitek. V dolgih in hudih poltnih boleznih rabi se z uspehom na mestu mila iz smole Bergerjevo med smolnato-žvepleno milo; kdor bi hotel imeti rajši to, naj zahteva edino Bergerjevo smolnato žvepleno milo, ker zunanja ponarejanja so brezvspešni izdelki. — Kot neostro milo iz smole za odstranjenje nečistosti na polti, zoper hrasto na polti in glavi otrok, kakor kot neprekosljivo kosmetsko milo za vmivanje in kopanje za vsakdanje rabo rabi:

Bergerjevo glicerina milo iz smole, ki ima 35% glicerine in je fino perfumano. Cena za komad vsake vrste 35 kr. z bročuro vred. Glavni razpošiljavac: lekarnar G. Hell v Opavu. Glavna zaloga za Gorico pri gg. lekarnarj. F. Cristofoletti (Zanetti) in A. Franzoni.

Obleka za gospode, dečke in otroke.

Vedno gotova obleka na izbiro.

Za **JESENSKI IN ZIMSKI ČAS.**

Za gospode, dečke in otroke

zgornja suknja od 9—25 gold., cela zimska obleka od 12—35 gold., zimska suknja od 12—40 gold., zimske hlače od 3.25—14 gold., cela obleka za dečke od 6—14 gold., cela obleka za otroke od 2—10 gold., zaprti plašč Sacco od 5.50—16 gold., ogrinjalo za v hiši od 3.50—16 gold., suknja za štacuno od 5.50—14 gold., plašč za štacuno od 10.50—20 gold., ne remočljiv deževni plašč od 12—17 gold., za dečke od 2—3 gold., gomaše od 1.20—3 gold.

Za gospé.

plašč za dež od 6—12 gold., zaprti plašč Sacco od 5—12 gold., zimska ogrinjalka od 8—30 gold., zimska jopa dolman od 13—40 gold., nepremočljiv plašč za dekle od 3—10 gold.

Ignacij Steiner v Gorici

nasproti nadškofjski palači

Pri njem je tudi velika zaloga vsakovrstne domače in tuje roje. Za lepo in trdno izvršitev naročil daje poročstvo.

Oprava za gospé

PRODAJA

OGLJA IN PREMOGA

po znižanih cenah.

Ulica Usina št. 1.

Glavni mogoči dobitek **400,000 mark** Naznanilo **sreče.** Za dobitke **stoji dobra država.**

Vabilo, da vsakdo **skuša srečo**

priveliki, od hamburške države zagotovljeni denarni loteriji, na kateri se mora gotovo dobiti

8 milijonov, 940,275 mark.

Dobitki te ugodne denarne loterije, ki obsega po načrtu le 93,500 srečk, so sledeči:

Največi dobitek more znašati 400,000 mark.

Premij (dario) 250,000 mark.	54 dobitkov po 5000 mark
1 dobitek po 150,000 mark.	5 dobitkov po 4000 mark.
1 dobitek po 100,000 mark.	108 dobitkov po 3000 mark.
1 dobitek po 60,000 mark.	264 dobitkov po 2000 mark.
1 dobitek po 50,000 mark.	10 dobitkov po 1500 mark.
2 dobitka po 40,000 mark.	3 dobitki po 1200 mark.
3 dobitki po 30,000 mark.	530 dobitkov po 1000 mark.
4 dobitki po 25,000 mark.	1073 dobitkov po 500 mark.
2 dobitka po 20,000 mark.	101 dobitkov po 300 mark.
2 dobitka po 15,000 mark.	25 dobitkov po 250 mark.
1 dobitek po 12,000 mark.	85 dobitkov po 200 mark.
24 dobitov po 10,000 mark.	100 dobitkov po 150 mark.
3 dobitki po 8,000 mark.	27069 dobitkov po 145 mark.
3 dobitki po 6,000 mark.	itd. vsega vkup 47,600 dobitkov

ki se v nekoliko mesecih v sedmih oddelkih gotovo izsrečkajo.

Prvo srečkanje je uradno določeno in stane

cela izvorna srečka le 3 gold. 50 kr. a. v.

pol izvorne srečke le 1 gold. 79 kr. a. v.

četrt izvorne srečke le 88 kr. a. v.

Te od države zagotovljene izvorne srečke (in ne prepovedanih promes, razpošiljam, ako se znesek naprej plača tudi v najdaljne kraje.

Vsak udeležence dobi od mene zastoj z izvornim lozom tudi izvorni pregled, preskrbljen s pečatom državnim in neposredne po izsrečkanji uradno razkazalo, in ni treba za to prašati.

Izplačba in pošiljatev dobljenih zneskov izvršujem naravnost in naglo udeležencem in v največi tajnosti.

Vsakotero naročilo se lahko izvrši po poštini nakaznicami z rekomandiranim pismom.

Naročila naj se torej pošiljajo, ker je srečkanje blizu, do

21. novembra t. l.

Samuel Heckscher senr.

Banquier und Wechsel-Comptoir in Hamburg.

Razpisana služba.

V tukajšnji zastavljavnici in ž njo združeni hranilnici ustanovljeni po grofu Thurn-u oddá se služba prvega likvidatorja z letno plačo 700 glđ. in prostim stanovanjem v poslopji na dvorišči, zahteva se 600 gl. kavicje; eventualno se oddá služba drugega likvidatorja z letno plačo 500 gl., za to službo zahteva se 400 gl. kavicje.

Prosilci, ki bodo morali prestati preskušnjo, morajo v svojih prošnjah s prilogami dokazati: svoje študije, znanje slovenskega, laškega in nemškega jezika kakor tudi svoje dosedanje službovanje.

Dotične prošnje naj se vložé pri podpisanim v dobi treh tednov, začeni od dne, ko se ta razpis prvokrat razglasi.

Varstvo zastavljavnice in ž njo združene hranilnice.

V Gorici, dne 15. novembra 1882.

Št. 300/E

Oznanilo.

Ravnateljstvo zastavljavnice (Monte di pietà), vstanovljene po grofu Thurnu, v Gorici naznanja, da bode dne 11. decembra 1882. začela javna dražba (kant) nerešenih zastav II. četrt leta 1881. t. j. tistih, ki so bile zastavljene meseca aprila, maja in junija 1881.

Ravnatelj: Lovisoni.

Francosko žganje s soljo

(Eau de nie de France) Franzbrantwein mit Salz napravil pod nadzorstvom po izvornem predpisu iznajdnika Viljema Lee-ja

G. CRISTOFOLETTI

To zdravilo, katero sem jaz napravil, pomaga brz, prej kot katero drugo, proti zunanemu in notranjemu vnetju opeklimam in speklitnam, proti novim napadom, neduhi, rakom, dristi, natoku krvi v glavo za obvarovanje zobov, proti otiski, dissenteriji, bolečinam, na obrazu, v ušesih, v glavi, zlati žili, mrzlici, ozebkom, putiki, neprebavnosti, bolečinam na jetrih, na očeh, zastarelim ranam, vpičenju osnemu in mušičnemu skrjnaku, kurdeju, žovam in omotici.

Veliko spričeval imamo, ki potrjujejo moč tega izvrstne ga sdravila.

V 70. letu svoje starosti sem si popolnem ozdravil prste na rokah s francoskim žganjem in soljo.

G. Sentitsky. c. k. finančni komisar I. r.

Z Vašim francoskim žganjem s soljo sem dosegel najboljše vspehe, za katere se Vam neskočno zahvaljujem

Alojz lobučar, župnik in dekan v pokoji.

Prodaja se v izvornih boteljkah po 40 kr. samo pri G. Cristofoletti-ji, lekarnju in c. k. dvornem priskrbniku v Gorici na Travniku 14. pri Skofiji.

JAKO VAŽNO

vsakteremu za oči.

Prava dr. White-jeva voda za oči od Traugott Ehrhardt-a v Grossbreitenbach-u v Turin-giji (Thüringen) slovi uže od leta 1822 po celem svetu.

Dobiva se steklenica po 1 gl. v Trstu v lekarni „Carlo Zanetti“ Via nuova 27 id v Gorici tudi v Cristofoletti-jevi lekarni na Trauniku.

Zahteva pa naj se izrekoma samo dr. Whitejeva voda za oči od Traug. Ehrhardta. Nobena druga.

Odlomki iz pisem: Gospo lu Tr. Ehrhardt-u. Ker Vašo prava Dr. White-va voda za oči v naši družini in v nam znanih krogih izvrstno služi, prosim (sledi naročilo). Aschersleben, 21. 10. 80. Maennache. Dalje: Ker se mi je Vaša prava Dr. Whiteva voda za oči odveč stranij kot prav dobra priporočevala, prosim vljuno (sledi naročilo). Woerosegyhár (na Ogrskem), 1. 11. 80. Levy Ignac. Dalje: Ker me je pred 5 leti Vaša prava Dr. Witheva voda za oči ozdravila, (sledi naročilo). Buellesbach, 7. 11. 80. Jz. Limbache.

Vabilo k udeležbi

pri veliki od hamburške države zagotovljeni denarni loteriji, na kateri se mora v nekotih mesecih gotovo dobiti

8 milijonov 940,275 mark.

Novi v 7 redov razdeljeni igralni načrt obsega med 93,500 srečkami 47,600 dobitkov, in sicer eventualno

400,000 mark,

posebej pa		
1 dobitek po 250,000 mark.	54 dob. po	5000 m.
1 dobitek po 150,000 mark.	5 dob. po	4000 m.
1 dobitek po 100,000 mark.	108 dob. po	3000 m.
1 dobitek po 60,000 mark.	264 dob. po	2000 m.
1 dobitek po 50,000 mark.	10 dob. po	1500 m.
2 dobitka po 40,000 mark.	3 dob. po	1200 m.
3 dobitki po 30,000 mark.	530 dob. po	1000 m.
4 dobitki po 25,000 mark.	1073 dob. po	500 m.
2 dobitka po 20,000 mark.	27069 dob. po	145 m.
2 dobitka po 15,000 mark.		300,200, m.
1 dobitek po 12,000 mark.		150,124, m.
24 dobitkov po 10,000 mark.	18436 dob. po	100, 94, m.
3 dobitki po 8,000 mark.		67, 50, m.
3 dobitki po 6,000 mark.		40, 20, m.

Teh dobitkov se v prvem redu izsrečka 4000 v skupnem znesku 116,000 mark.

Srečkanje je po načrtu uradno določeno

Za prih dnje prvo srečkanje te velike denarne loterije stane:

cela izvorna srečka samo 6 Mark ali 3 glđ. 50 kr. pol izvorne srečke samo 3 Mare ali 1 glđ. 75 kr. četrt " " " 1.50 Mare ali . . . 90 kr.

in razpošiljam te od države zagotovljene izvorne srečke proti po pošti plačanemu znesku naročnikom naravnost in prošte poštnine. Mali zneski se mi lahko dopošljejo v poštinih mariah.

Hisa Jožef Steindecker-ja je v kratkem času izplačala svojim naročevalcem velike dobitke od 125,000, 80,000, 40,000, veliko njih od 30,000, 20,000 10,000, itd. in je tako veliko pripomegla k sreči mnogo družin.

Vloge so v primeri z veliko verjetnostjo sreče prav majhne in je vredno, da se sreča poskuša.

Vsak udeležence dobi pri naročbi uradni načrt, iz katerega je razvidna razdelitev dobitkov na dotični red in določena vloga, po srečkanji pa uradni zaznamek dobitkov.

Dobitki se vedno brzo izplačajo pod državnim poročtvom ali neposredno ali pa, če kdo želi, po mojih zastopnikih v vseh večih mestih v Avstriji.

Naročila naj se blagovoljno nemudoma in vsekako pred 30. novembrom t. l. zaupljivo pošljejo na trdno staro firmo

Josef Steindecker,

Bank-und Wechselgeschäft, Hamburg.

P. S. Hisa Jožef Steindecker-jeva — znana povsod kot stancvitna in postena — ne potrebuje posebnih priporočil; zato smo jih tudi tukaj opustili, na kar opozarjamo slavnemu občinstvu.